

ORCIT IŠTEKLIŲ VERTINIMO METODIKOS TEORINIS MODELIS

SVETLANA CARSTEN

Santrauka

Straipsnyje analizuojamas didaktinis mokslinio-educacinio projekto *ORCIT (Elektroniniai konferencijų vertėjų rengimo ištekliai)*, finansuojamo Europos Komisijos Vertimo žodžių direktorato, aspektas ir galimi teoriniai jo empirinio vertinimo modeliai. Projektas pradėtas vykdyti 2010 m. rugsėjo mėn. ir įgyvendinamas jau šeši metai. ORCIT – tai daugiakalbė internete (www.orcit.eu) skelbiama interaktyvi mokymosi priemonė, kurią rengiant naudojama geriausia pedagoginė vertėjų žodžių rengimo patirtis. Visa medžiaga suskirstyta į modulius, skirtus šešioms svarbiausioms vertėjo žodžių kompetencijoms, be kurių neįmanomas sėkmingas vertėjų žodžių rengimas, ugdyti: tai klausymasis ir analizė, gimtosios kalbos tobulinimas ir viešasis kalbėjimas, nuoseklus vertimas pradedantiesiems ir pažengusiems studentams, sinchroninis vertimas pradedantiesiems ir pažengusiems studentams, pasirengimo versti įgūdžiai.

Igyvendinant projektą ORCIT jau pasiektas toks lygis, kai surinktos medžiagos pakanka empiriniam vertinimui. Nustatyta, kad bet kokioje mokymosi aplinkoje, įskaitant technologškai pažangią studijų terpę, ir studentų, ir dėstytojų tikslas tas pats – gilinti ir stiprinti dalykinę žinias ir gerinti vertimo įgūdžius. Todėl numatomas ORCIT vertinimo tikslas – patikrinti parengtų išteklių panaudojimą mišrioje mokymosi aplinkoje. Straipsnyje aptariama galima parengtų elektroninių išteklių vertinimo metodika. Ji grindžiama teoriniu Dianos Laurillard pokalbio struktūros modeliu (*Conversational Framework*) ir penkių medijų formų klasifikacija (Laurillard 1993, 2002). Daugiausia dėmesio skiriama medijų formoms, kurios būtų tinkamiausios rengiant vertinimo metodiką.